

საქმე#1/5871-19



გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

26 დეკემბერი 2019 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლო
სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და
არსებითი განხილვის კოლეგიის მოსამართლე **ლაშა ჩხიკვაძე**
სხდომის მდივანი - ნატო ზერეკიძე

პროკურორი: ლ---- გ-----

ს/ს საქმე №0-----

ბრალდებული: თ----- შ-----ი

მამის სახელი: ჯ-----

დაბადებული: 0-----

პირადი ნომერი: 0-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

ნასამართლობა: ნასამართლობის არმქონე

რეგისტრირებული:-----

ფაქტობრივად მცხოვრები:-----

პასუხისგებაში მიცემის დრო:-----

პასუხისგებაში მიცემის მუხლი: საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის მეორე
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტი

აღკვეთის ღონისძიების სახე: გირაო

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე,
ბრალდებულ თ----- შ-----ის მიმართ, საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის
მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის
ნიშნებით

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

ბრალდების არსი: თ----- შ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა
ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის

მოსპობის და ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:
დაახლოებით ბოლო ერთი თვის განმავლობაში 2019 წლის 04 ნოემბრის ჩათვლით პერიოდში თ----- შ-----ი ყოფილ მეუღლეს თ-----
-----ში მყოფ ნ---- ა-----ს იმის გამო, რომ თუ რატომ დაშორდა ნ---- ა-----
--ი, კუთვნილი ტელეფონის ნომრებიდან 5----- და 5----- მუდმივად
ურეკავდა და უგზავნიდა მუქარის შემცველ მოკლე ტექსტურ შეტყობინებებს
ნ---- ა-----ს მის ტელეფონის ნომრებზე 5----- და 5-----, კერძოდ
ეუბნებოდა, რომ დაბრუნებულიყო მასთან, წინააღდეგ შემთხვევაში
მოკლავდა. ასევე, 2019 წლის 04 ნოემბერს დღის განმავლობაში თ----- შ-----
----მა რამდენჯერმე მიაკითხა ნ---- ა-----ს საცხოვრებელ მისამართზე, რა
დროსაც დაემუქრა მოკვლით, უთხრა, რომ თუ მას არ შეურიგდებოდა და
მასთან არ იცხოვრებდა, მოკლავდა. თ----- შ-----ის მუქარა ნ---- ა-----მა
აღიქვა რეალურად და გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი
შიში.

ბრალის დადგენილებაში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები და
ფაქტები არ გამხდარა მხარეთა მიერ სადავოდ და შესაბამისად,
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
შინაარსიდან გამომდინარე, წარმოადგენს პრეიუდიციას, რაც სრულად
დასტურდება მხარეებს შორის შეთანხმებული შემდეგი მტკიცებულებებით,
კერძოდ: მოწმეების გამოკითხვის ოქმებით, ბრალდებულის დაკავების და
პირადი ჩხრეკის ოქმებით და საქმეში არსებულ სხვა უტყუარ
მტკიცებულებათა ერთობლიობით.

ამდენად, სასამართლოს გონივრულ ეჭვს მიღმა დადგენილად მიაჩნია, რომ
თ----- შ-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის
მიმართ სიცოცხლის მოსპობის და ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარა,
როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების
საფუძვლიანი შიში, ანუ დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“
ქვეპუნქტით, რაც სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას, ან
საზოგადოებრივ სასარგებლო შრომას ვადით ას სამოცდაათიდან ორას
საათამდე, ან გამასწორებელ სამუშაოს ვადით ორ წლამდე, ანდა
თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული
უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო მხედველობაში იღებს ჩადენილი
დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ხასიათს, ქმედებაში გამოვლენილ
მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ბრალდებულის პიროვნებას, მის

პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ და შემამსუბუქებელ გარემოებებს, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა გარემოებებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ქმედების ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ.

სასამართლო LOთვლის, რომ ჩადენილი ქმედების სიმძიმის, ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, თ----- შ-----ს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01(ერთი) წლის და 06(ექვსი) თვის ვადით. ამასთან, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მისი გამოსწორება შესაძლებელია საზოგადოებისაგან მისი იზოლაციის გარეშე და ამდენად, მის მიმართ დადგენილი უნდა იქნას პირობითი მსჯავრი. ასევე, სასამართლო ითვალისწინებს პირობითი მსჯავრის ეფექტს, რაც იქნება შემაკავებელი ხასიათის და სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, დამნაშავის რესოციალიზაციას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და სამართლიანობის აღდგენას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 20-21-ე, 255-ე, 258-ე, 268-269-ე, 277-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

თ----- შ-----ი (პ№0-----) ცნობილი იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01(ერთი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული ძირითადი სასჯელი, პირობით არ იქნას გამოყენებული და გამოსაცდელ ვადად თ----- შ-----ს განესაზღვროს 01(ერთი) წელი და 06(ექვსი) თვე.

თ----- შ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიების სახე გირაო გაუქმდეს.

თ----- შ-----ის სახელზე გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

თ----- შ-----ს მოხდელ სასჯელში ჩათვალის დაკავებაში ყოფნის დრო 2019 წლის 05 ნოემბრიდან 2019 წლის 07 ნოემბრის ჩათვლით.

საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულება - თ----- შ-----ის პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მობილური ტელეფონი „i-----“ მოდელის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ, დაუბრუნდეს მესაკუთრეს, ან მის მიერ საამისოდ უფლებამოსილ პირს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება, გასაჩივრდეს მხარეების მიერ გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:
ჩხიკვაძე

ლაშა